

Mublilanzila Mayeka og Kaniki Mitunga mod Belgien (sag nr. 13178/03 af 12. oktober 2006)

#### Sagsfremstilling:

Den congolesiske statsborger M.M. indrejste i Canada i september 2000 og søgte asyl. I juli 2001 blev hun meddelt asyl, og i marts 2003 fik hun tidsubegrænset opholdstilladelse. Herefter bad hun sin bror K, som var bosat i Nederlandene, om at hente datteren, den dengang 5-årige K.M., i DR Congo, hvor hun boede hos sin bedstemoder, og bad ham om at tage sig af datteren, indtil M.M. havde mulighed for at få datteren til Canada. Den 17. august 2002 indrejste K med K.M. i Belgien, men kunne ikke fremvise de fornødne dokumenter til brug for indrejsen. Myndighederne kontaktede M.M. for at oplyse hende om datterens forhold og M.M. oplyste myndighederne om, at hun havde indgivet en ansøgning om opholdstilladelse i Canada på vegne af datteren. Dagen efter blev K.M. nægtet indrejse i Belgien, og de belgiske myndigheder traf foranstaltninger til at udsende hende. K rejste tilbage til Nederlandene. Samme dag fik K.M. tildelt en advokat, der indgav ansøgning om asyl på hendes vegne. Den 19. august 2002 kontaktede de belgiske myndigheder den canadiske ambassade i Haag, som oplyste, at M.M. havde asyl i Canada, men at tilladelsen ikke omfattede datteren.

De belgiske myndigheder forsøgte i mellemtiden at lokalisere eventuelle slægtninge til K.M. i DR Congo. Den 27. august 2002 blev K.M.'s asylansøgning afvist. De belgiske myndigheder fik oplyst fra DR Congo, at der ikke var nogen slægtninge, som ønskede at tage sig af K.M. ved en tilbagevendende til DR Congo. Det lykkedes dog efterfølgende at overtale en slægtning til at komme og hente hende i lufthavnen, men pågældende dukkede aldrig op.

Den 17. oktober 2002 blev K.M. udsendt til DR Congo. Der var ingen til at tage imod hende ved ankomsten. Samme dag kontaktede M.M. det transitcenter, hvor K.M. havde opholdt sig indtil udsendelsen, og fik oplyst, at datteren ikke længere var på centeret. Hun blev henvist til at kontakte udlændingemyndighederne, som igen henviste hende til UNHCR, som oplyste hende om datterens udsendelse til Kinshasa samme dag. Den 18. oktober 2002 underrettede den canadiske ambassade i Haag de belgiske myndigheder om, at M.M. havde fået asyl og tidsubegrænset opholdstilladelse i 2002 og derfor havde ret til at få sin familie til Canada. K.M. udrejste herefter den 23. oktober 2002 fra DR Congo til Canada. De belgiske myndigheder betalte for rejsen.

#### Påstanden:

M.M. og K.M. gjorde gældende, at K.M.'s tilbageholdelse og udsendelse udgjorde en krænkelse af artikel 3. De henviste til, at den 5-årige K.M.'s næsten 2 måneder lange ophold i et lukket center for voksne udgjorde umenneskelig og nedværdigende behandling i strid med artikel 3. Endvidere gjorde de gældende, at de belgiske myndigheder havde begået en handling i strid med artikel 3 ved at udsende K.M. uden at vente på udfaldet af de canadiske myndigheders behandling af sagen om familiesammenføring, og at de belgiske myndigheder ikke havde sikret sig, at der ville være nogen til at tage sig af K.M., når hun ankom til hjemlandet.

#### Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen gav klagerne medhold i deres klage. Domstolen bemærkede, at K.M.'s tilbageholdelse under de nævnte omstændigheder havde medført betydelige kvaler for hende, og de ansvarlige myndigheder kunne ikke have været uvidende om de alvorlige psykiske virkninger, som opholdet

ville medføre, hvilket Domstolen anså for at være en sådan mangel på menneskelighed, at det udgjorde umenneskelig behandling og dermed en krænkelse af artikel 3 (præmis 58).

For så vidt angik M.M. fandt Domstolen, at det eneste, de belgiske myndigheder havde foretaget sig, var at informere hende om, at datteren var blevet tilbageholdt, og herudover give hende et telefonnummer, så hun kunne komme i kontakt med datteren. Domstolen bemærkede, at det var ubetvivleligt, at M.M. som mor havde lidt svære kvaler og bekymringer på grund af datterens tilbageholdelse, og at artikel 3 måtte anses for krænket (præmis 62).

For så vidt angik K.M.'s udsendelse til DR Congo fandt Domstolen, at udsendelsen af K.M. havde krænket såvel K.M.'s som M.M.'s rettigheder efter artikel 3. Domstolen bemærkede, at udsendelsen af K.M. under de givne omstændigheder ubetvivleligt måtte have medført svære bekymringer for K.M., og at dette udgjorde en sådan mangel på menneskelighed overfor en person på hendes alder og i hendes situation som uledsaget mindreårig, at det måtte anses for umenneskelig behandling (præmis 69). Endvidere fandt Domstolen at det forhold, at de belgiske myndigheder ikke havde gjort sig den ulejlighed at informere M.M. om datterens udsendelse, således at hun først blev bekendt hermed efter udsendelsen, udgjorde en sådan mangel på respekt for M.M.'s følelser, at Domstolen fandt, at der var sket en krænkelse af begge klageres rettigheder i medfør af artikel 3 i forbindelse med K.M.'s udsendelse (præmis 70).

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=6&portal=hbkm&action=html&highlight=&sessionid=37167224&skin=hudoc-en>